

Egy hálaadónap margójára...

2013. szeptember 21-én hálaadónap volt Győrben.
Azt gondolom, hogy ez még nem hála, hiszen minden valamirevaló gyülekezet tart ilyen alkalmat... Ami viszont újra és újra megfogalmazódik bennem, az a hála gondolata.

Vajon mennyire vagyunk hálásak Istennek, embertársunknak? Sajnos társadalmunkban egyre jobban kiveszőben van a hála érzése, és persze, ez ránk, hálvó emberekre is kihat. Gondoljuk csak át napjainkat, hogy sok esetben a keserűség, az elégedetlenség szavai hagyják el ajkunkat. Miközben zölgölünk, panaszkodunk, nem vesszük észre, hogy a "világ szelleme" bejelenésébe, gyülekezetünkbe.

Természetesen minden ember szeretné, ha jobb lenne neki. Arra vagyunk, hogy jobban éljünk és meg akarjuk adni mindazt gyermekeinknek, amit mi nem kaptunk meg. Ágy hiszem, ez teljesen jogos igény mindenki számára! Mégis, milyen lelkellettel próbáljuk ezt elérni? Mi az, amiért elégedetlenkedünk? A Biblia nagyon sok helyen azt sugallja, hogy amink van, elégedjünk meg vele. Ne zölgöljünk, mint az Ászárvetségi nép, akik akkor dicsőíték és magasztalták az Urat, ha éppen járt ment soruk, de keményen szavát tették, ha valami nem úgy történt az életükben, ahogy azt elképzeltek.

Mi az, ami hiányzik az életünkben?
Lehet, hogy nincs olyan jó autunk, mint szeretnénk, az is valószínű, hogy el tudnánk viselni egy magasabb életszínvonalat is..., de miközben nagy vágyaink vannak, nem vesszük észre az élet apró örömeit! Egy csodálatos virágszálat, a napsütést, az ősz gyönyörű színeit! Elszárgult mellettünk az élet, és családok vagyunk, mert a boldogság éze "madara" mindig továbbél, mielőtt máig megörintheznénk.

Hálásak lehetünk az életért! Azért, hogy van mit ennünk, van a fejünk felett tető, és viszonylag egészségesek vagyunk! Az élet sok-sok örömet nem fedezhet fel, csak ha hála van szívünkben! Amikor pozitív érzéseket táplálunk lelmagunkban, akkor értjük meg igazán, hogy milyen kegyelemmel vesz körül bennünket Isten! Ha viszont mindig csak a nehézségekre, problémákra nézünk, soha nem leszünk boldogok! Nem az az igazán boldog ember, akinek mindene megvan, hanem az, aki meg tudja osztani azt a keveset is, amije éppen van, és szeretni tud.

Sajnos a zölgölés szelleme áthatja egysz társadalmunkat, életünket. Mi hálvó emberek járjunk el a hálaadásban, dicsőítsük a mi Mindenható Istenünket, mert van miért...

Â

(TÃ©KÃ©i)